

■ † Κοίμησις τῆς Θεοτόκου

Προσβλέποντες στο τέλος με ἐλπίδα*

«**Μαρία** δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο» (Λουκ. ι' 42). **Ἡ Κοίμησις** τῆς Μητέρας τοῦ Θεοῦ ἀντιπροσωπεύει τὸ καλὸ τέλος αὐτῆς τῆς ἐπιλογῆς.

Στὴν Κοίμησί Της, ὁ ἴδιος ὁ Σωτήρας παρέλαβε τὴν ψυχὴν Της στὰ χέρια Του.

Πολλοὶ Ἄγιοι ἀξιώθηκαν νὰ δεχθοῦν τὸ ἴδιο.

Μὲ διάφορους τρόπους καὶ σὲ διαφορετικοὺς βαθμοὺς, ὅλοι ἐκεῖνοι ποὺ διάλεξαν τὴν ἀγαθὴ μερίδα ἔχουν τὴν ἴδια τύχη.

Τὴν στιγμή ποὺ γίνεται ἡ ἐπιλογὴ αὐτή, οἱ Ἄγιοι **προσβλέπουν στο τέλος με ἐλπίδα**. **Καὶ** ὥς ἓνα σημεῖο τὸ νιώθουν.

Στὴν συνέχεια ὅμως κόποι, ἀγῶνες καὶ βία, τὸ ἓνα μετὰ τὸ ἄλλο, ἐπισκιάζουν τὴν πορεία αὐτή. **Τὸ καλὸ τέλος παραμένει ὥς ἓνα πολικὸ ἀστέρι**. **Εἶναι** σὰν ἓνα πολὺ μακρινὸ φῶς στὸν ταξιδευτή, ποὺ σκιάζεται ἀπὸ σκότος.

Αὐτὸ ποὺ διεγείρει τὴν ἐνέργεια καὶ συντηρεῖ τὴν ὑπομονὴ καὶ τὴν συνέπεια σ' αὐτὸ ποὺ ἀρχίσαμε εἶναι ἡ ἐλπίδα, ποὺ ἐνισχύεται μετὰ τὴν πίστι.

Οἱ ἄνθρωποι κάνουν τὴν ἐπιλογὴ τους σύμφωνα μετὰ τὴν πίστι τους, τὴν στηρίζουν μετὰ τὴν ἐλπίδα καὶ κερδίζουν τὸ ἀγαθὸ τέλος μετὰ τὴν ὑπομονή τους.

□

(*) Ὅσιον Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου, «Ὁ σωστικὸς χώρος τῆς Ἐκκλησίας», τόμος Β', σελ. 65-66, ἐκδόσεις Πέτρος Μπότση, Ἀθήνα 2019.

● Ἐπιμέλ. ἡμετ.